

Бабуся і Петрик

Василь Сухомлинський

Теплого весняного дня бабуся Марія повела свого онука до лісу.

Петрик був хлопчик ледаченький. Бабуся дала йому нести вузлик з їжею та водою. А Петрикові вузлик здався дуже важким.

Бабуся взяла його й понесла сама, а Петрикові дала тільки пляшку з водою.

Ось прийшли до лісу, сіли відпочити. Аж бачать, до куща прилетіла маленька пташка. У дзьобику вона принесла волосинку.

Петрик тихенько підвівся й заглядає в кущ. А там — велике волосяне гніздо.

Пташка справно кудись літала, швидко поверталася до гнізда. І щоразу приносила по волосинці.

Петрик дивувався, аж дух йому перехоплювало.

— Бабусю,— пошепки питає він,— невже ото вона по волосинці наносила, що збудувала таке велике гніздо?

— Атож, по волосинці,— каже бабуся. — Така працююча пташка. Петрик задумався.

А згодом мовить:

— Бабусю, я ваше пальто з лісу нестиму...